

L'Exèrcit de la Fam avança...!

Barraques... Misèria... Fam... Esforç inútil el nostre. Es l'herència d'una moral corrompuda. La moral Jueva Cristiana. La moral de totes les religions, de tots els ídols. De Crist i de tots els Cristos que havien existit abans d'ell. De Fó, Joel, Be-leño, Ati, Buda, Baco, Osiris, Cristina, Mitra, Adonis, etc. Diògenes, entre ells, no hauria trobat l'home, ni els homes, el Déu. Ells són el mite! El mite creador de l'esclavatge, de la submissió, dels ramats i dels pastors d'ànimes. Heus ací el seu

marc: Clerecia... Capitalisme... Burgesia... Militarisme... Són els nostres genets de l'Apocalipsi. Heus ací la seva obra: Fe, chantatge, ple-gàries... Barraques... Misèria... Fam...

* * *

L'exèrcit de la fam avança. Són uns condemnats a mort per ells, per vosaltres i per nosaltres. Inconsciència assassina! Avancen apesarat com els remers del Wolga. Cares famèliques. Ulls brillants de ràbia, d'indignació. Punys closos... dents apretades...

Cada dia són menys que els

d'ahir. Cada dia són més que els d'avui. Uns nins estiren l'americana del seu pare: «Volem pa! »Un calaix buit. Dues llàgrimes... un renec. Un home que no havia plorat ni renecat mai. El Crist de la capçalera salta per la finestra. Ja no fa miracles... Avui són ells; demà els nostres fills i nosaltres...

Parats... Parats... més parats... Els líders del obrerisme fan doctrinisme ful. Llencen obrers, contra obrers... Misèria, contra misèria... Fam, contra fam. Mentrestant l'opressió triomfa.

Cal un esforç comú. Ajuntar-nos a l'Exèrcit de la Fam. Junts podem

arribar a la fita provisional. No destruir. Edificar! No llibertaris antiliberals... Obreristes... Al front únic, Proletari!

Sentiu com reneguen? N'ha cagut un altre! Es la poesia! Cada renec una poesia. Es la maledicció a l'inexistent Creador de tanta ignominia. Són els nostres germans! Avancen... Cares famèliques... ulls brillants... punys closos... dents apretades... Avancen apesarat com els remers del Wolga. De tots ells surt un crit unison: Lenin! Lenin!! Lenin!!! No és l'Ídol! Es la Prosa!

A. FUSTÉ i MONTPART

N · O · T · I · C · I · A · R · I

LOCAL

CARLES RIBA

A LA BIBLIOTECA POPULAR

El diumenge passat, dia 24, va donar una conferència en la nostra Biblioteca Popular, el culte escriptor i poeta Carles Riba, per tal de commemorar la Festa del Llibre.

L'acte fou organitzat per la Generalitat de Catalunya i es va veure extraordinàriament concorregut.

El parlament del senyor Riba fou interessant de debó i versà sobre la història de la nostra llengua des de que, ara fa cent anys, Aribau va iniciar la seva renaixença fins el moment present en que es troba en camí de la seva total maduresa.

Remarcà la influència que en aquesta resurrecció gloriosa han tingut Marian Aguiló amb la formació del primer diccionari, Maragall amb la seva poesia, Verdaguer amb els seus cants èpics que varen universalitzar l'idioma i Pompeu Fabra l'immortal filòleg que ha fet del nostre llenguatge un instrument adequat per a ésser emprat en l'alta cultura i entrar, així, en la noble competència de l'esperit amb els altres idiomes.

Feu notar com pot haver-hi patriotisme sense idioma, com ho demostra el cas dels irlandesos que han conquistat la llibertat del país, malgrat parlar l'anglès i el dels jueus que s'han establert novament a la seva pàtria, malgrat parlar els més diversos llenguatges.

Qualifica de venturosa l'equivocació dels catalans que han cregut que no podien sentir el patriotisme sense glorificar la seva llengua natural i han creat, així, l'orgull nacional indispensable per a renovar l'idioma i donar-li l'extensió i la glòria que li pertocquen.

el gran capitalista, l'amo exclusiu de tot, el controlador de totes les coses. L'interès, l'egoisme innat entre els homes és ofegat per la igualtat social.

Mes, quan desapareixin els «forceps» de la dictadura staliniana, què serà del gegant formidable que ocupa la sisena part del nostre planeta?

JOSEP FIGUERAS BASSET

Acabà la seva peroració, exhortant els lectors a que s'aficionin a llegir en català i cooperin, d'aquesta manera, a l'obra de creació que Pompeu Fabra ha iniciat i que dintre de poc temps veurem acomplerta.

Carles Riba fou molt aplaudit en finalitzar la conferència i acte seguit va tenir lloc el repartiment dels llibres amb què la Generalitat ha obsequiat els lectors infantils que més s'han destacat durant l'any.

LA CONFERÈNCIA D'EN MAURIN A «LA UNIÓ LIBERAL»

Dijous al vespre, organitzat per un grup de simpatitzants del «Bloc Obrer i Camperol», tingué lloc, en el saló d'espectacles de «La Unió Liberal», una conferència, a càrrec del propagandista Joaquim Maurin, sobre el tema: «El programa del Bloc Obrer i Camperol».

A les deu en punt, i amb un públic força nombros començà la conferència, demanant que se li permeti parlar en castellà perquè per ell li serà més fàcil que no pas en català.

En aquests moments un espectador intentà fer ús de la paraula i és contingut per l'orador qui li diu d'una manera molt correcta que faci el favor d'escoltar la conferència i que en acabat li accepta la controvèrsia i està disposat a contestar-li totes les preguntes que li faci.

Dit això, entra de ple en el tema anunciat. Comença dient que de no haver tingut lloc les revolucions democràtiques anglesa i francesa la història hauria quedat tancada, i, per tant no hauria estat possible fer la revolució a Espanya. Creu que a Espanya, forçosament la República hauria d'ésser democràtica ja que no era possible fer la revolució social i aquesta República havia de determinar quatre punts: enderrocar la monarquia, separar l'Església de l'Estat, alliberar les Nacionalitats Ibèriques, i solucionar el problema agrari.

La qüestió monàrquica creu ell que amb la marxa del rei el 14 d'Abril, no s'arreglà, sinó que calia haver canviat tot el mecanisme de l'Estat, i no s'ha fet i per això tot funciona com abans. Explica com el primer any de República, el Banc d'Espanya, ha fet 30 milions de beneficis més que els altres anys, i en canvi els treballs han anat minvant i s'han anat agreujant els conflictes obrers, ço és, augmentant l'atur forçós. Diu que Azaña si que sap distingir que és la República i la Revolució que cal fer perquè als pocs dies de tenir República digué: Ja tenim República, ara cal fer la Revolució.

Ataca els elements de la Lliga Regionalista, perquè diu que no són ni representen res més que els interessos de la burgesia catalana i del sistema capitalista, i que,

per tant, tots són uns reaccionaris. Remarca com si la Lliga hagués guanyat les eleccions del 12 d'abril, com així es creia, no hauria pas proclamat la República doncs ells no han estat mai republicans, ni ara ni abans, sinó que encara haurien apuntalat més fort la monarquia perquè era l'únic sistema que sempre han defensat. Per això creu que els que feren possible l'adveniment de la República, fóren els obrers que el dia 12 d'abril, com un sol home, votaren la candidatura que presentava l'Esquerra i que aquesta, dos dies després, complint la seva promesa, proclamava la República Catalana, a la vegada que els obrers d'Eibar també ho feien.

Detalla com la República Catalana, quedava trencada el 17 d'abril, amb motiu de la visita a Barcelona d'aquells ministres de Madrid, i que des d'aquell moment estem debatent la qüestió d'aquest Estatut que ni menys s'havia de fer, doncs el poble de Catalunya ja havia dit el què volia i no hi ha ningú que pugui discutir-l'hi.

Creu que en la qüestió religiosa, la República no ha fet el que devia fer solucionar-ho doncs malgrat que oficialment consta la separació del Estat, l'Església continua en peu i disfrutant de tots els privilegis com abans. La revolució agrària, no s'ha fet tampoc com devia fer-se, perquè creu que el projecte de reforma agrària que s'intenta fer aprovar pel Parlament, no és més que una moia del que caldria que fós. Esplica com no hi ha cap país del món amb règim democràtic, que permeti els latifundis i en canvi ací la República els permet i àdhuc pretent protegir els propietaris de les terres, pagant-les-hi més del que valen

agreujant el deute de la Hisenda de l'Estat.

Ataca la República per no haver solucionat els conflictes obrers, tal com devia fer-ho i fa l'apologia del programa del B. O. C. que creu el més just i més humà i exposa la seva creència que els obrers han de pertànyer a un Sindicat però s'han d'interessar, també, per la política, per a poder fer la revolució pel sistema evolutiu.

Declara que ell ha estat foragitat de la Internacional perquè sempre ha cregut que la meitat més un, donen el triomf democràtic.

En acabar fou molt aplaudit.

Organitzat pel «Centre Catalanista Republicà de Granollers», demà, Diumenge, primer de Maig, a les 6 de la tarda, i en l'estatge social (Saló Blau) del Cafè Comercial, donarà una Conferència pública, l'eminent jurista En Francesc Maspons i Anglasesell, qui glosarà l'interessant tema «La Generalitat de Catalunya i la República Espanyola».

El propassat dimarts, quedà constituït en nostra ciutat el «Centre Radical-Socialista», adherit al Partit del mateix nom, del qual n'és un dels elements directius en Marcel·li Domínguez.

El seu estatge social ha quedat instal·lat en el carrer del Dr. Robert, 23, 1.ª i el Comitè Organitzador el formen els ciutadans següents: Alfred Canal, Josep Escobar, Pau Bonet, Joan Sayol, Antoni Guinart, Angel Lledós, Josep Estapé, Martí Soler, i Amador Garrell.

Lamentem l'atemptat comès en la persona del Batlle d'aquesta ciutat i celebrarem que aquest desgraciat succés no tingui conseqüències greus per cap dels seus actors.

Al mateix temps, protestem contra els energúmens que amb un odi incivil, impropï de polítics i de persones, descendeixin al terreny dels cafres, en alegrar-se d'actes com aquest, que només poden cometre's en un moment d'ofuscació.

Odiem el crim i compadim el delinqüent.